

Ištiktas piemuo ir išsklaidytos avys

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Balandis 2012 16:15 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:43

Jėzus jiems tarė: „Jūs visi pasipiktinsite, nes parašyta: Ištiksiu piemenį, ir avys išsisklaidys. O prisikėlęs aš pirma jūsų nueisiu į Galilėją.“ Morkaus 14,27-28

Skaitydami Evangeliją pagal Morkų šiuo pasakojimu esame priartėję prie Jėzaus tarnavimo pabaigos. Paskutinį Jėzaus ir jo mokinių bendravimo vakarą pasakyti žodžiai, skirti jo mokiniams, yra skaudūs, ir tai girdime iš Petro ir visų mokinių lūpų - „Jei ir visi pasipiktintų, tai tik ne aš! ... Tą pat kalbėjo ir visi kiti.“ Nemanau, kad Jėzus nepasitikėjo savo mokiniais. Jeigu nebūtų pasitikėjęs, turbūt ir nebūtų pakvietęs jų sekti. Kaip tik - kartu praleidęs trejus metus, daug ko juos mokęs, tad turi lūkestį, jog jie Evangelijos žinią skelbs žmonėms. Pasirinkęs šiuos žmones kaip tik jiems sužadino troškimą siekti teismo, Rašto tiesos, norą tarnauti Dievui ir dar daug kitų dalykų.

Šioje pastraipoje ir matome abu šiuos Jėzaus įsitikinimus – jis žino, kad mokiniai juo pasipiktins ir išsisklaidys, taip pat jis žino, kad jie liks jo kelyje. Jėzus šiuos žodžius kalba ne iš jausmų, kaip mes kartais darome, tačiau iš pasitikėjimo Dievo Žodžiu.

Ištiktas piemuo ir išsklaidytos avys

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Balandis 2012 16:15 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:43

Jūs visi pasipiktinsite, nes parašyta. Vienintelė priežastis, kodėl Jėzus taip nusprendžia, yra ta, kad taip parašyta Zacharijo pranašystėje: „Pabusk, kalavijau, prieš mano piemenį, prieš žmogų, kuris man artimas“, - tai Galybių VIEŠPATIES žodis. - „Užmušk piemenį, kad būtų išblaškytos avys (Zch 13,7).“

Tikėdamas tuo, kas parašyta Rašte, Jėzus laukia mirties ir žino, kad jo mokiniai išsiblaškys. Šiuo atveju mokiniai įsižeidžia galvodami, jog Jėzus jais nepasitiki.

Nes parašyta, yra labai svarbūs žodžiai. Matome metą, kada Jėzus norėtų apie mokinius galvoti kitaip, tačiau jis rengiasi apie juos manyti taip, kaip yra parašyta. Jėzus šioje situacijoje remiasi žodžiu, kuris yra užrašytas praeityje, apie įvykius, kurie vyks ateityje.

Mes taip pat turime priežastis tokiam pačiam tikėjimui. Dievo Žodis - užrašytas ir užbaigtas - mums kalba pasakodamas mūsų tikėjimo pagrindus, tačiau tuo pačiu jis skelbia ir mūsų ateitį. Dažnai mes abejojame ateitimi, apie kurią kalba Dievo žodis, ir labiau kliaujamės dabartimi – kas ką apie mūsų tikėjimą sako, kaip mes atrodome gyvendami tokiu tikėjimu ir dažnai mums ta žmonių reakcija nepatinka.

Šiose eilutėse skaitome, kad Jėzus save mato piemeniu, o savo mokinius avimis. Dėka Jėzaus – piemens šie žmonės yra viena bendruomenė, turinti vieną didingą tikslą, pasitiki piemeniu ir eina tuo keliu, kuriuo jis veda. Yra piemuo – yra avys. Piemens nėra – nėra avių, tuomet kiekviena eina savo keliu.

Bažnyčia yra tik dėka Kristaus. Kristus yra bažnyčios galva, jos piemuo, o bažnyčia yra avys - mokiniai.

Senajame Testamente yra pasakojimas apie galingą karį Samsoną. Jo priešai ieškojo Samsono stiprybės šaltinių, kad jį galėtų sunaikinti ir niekaip nerado, kol jis pats jiems nepasakė.

Jėzus taip pat mums sako – bažnyčios vienybė ir stirpybė yra Jame. Jis vienintelis yra

Ištiktas piemuo ir išsklaidytos avys

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Balandis 2012 16:15 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:43

bažnyčios stiprybė. Ne bažnyčios nuosavybė, ne menas joje, ne jos daromi geri darbai, ne tai, kiek daug yra skelbiamos bažnyčios tikėjimo doktrinos. Kristus yra bažnyčios stiprybė ir tai turi žinoti pačios avys. Bažnyčios priešai žino, kad apgavus mokinius ir sunaikinus jų tikėjimą Kristumi, institucija gali ir liks, tačiau nebeliks bažnyčios. Visais laikais bažnyčia yra skaidoma visokiomis priemonėmis menkinant tikėjimą Kristumi.

Be Kristaus nebėra bažnyčios ir šį tragišką ketvirtadienį pradėjo atrodyti, kad viskam yra galas - mokiniai prarado Kristų, Petras keikėsi užkalbintas tarnaitės, kiti slėpėsi bijodami suėmimų.

Mes irgi pagalvokime ir skirkime minutę apmąstymui – o kas mes būtume, jeigu nebebūtų mūsų gyvenime Kristaus? Kokia būtų mūsų ateitis, kokie idealai, vertybės, bendruomenė, koks taptų mūsų elgesys ir kokie būtų mūsų žodžiai, jeigu liktume be Jo?

Taip pat Jėzus mokiniams priminė, kad jie liks jo kelyje, nes Jėzus sako: pirma jūsų nueisiu į Galilėją. Mokiniai eis į Galilėją. Vadinasi, jie sugrįš, susitiks, susivienys, tikės ir eis į Galilėją susitikti su Kristumi. Šalia šių pasakytų skaudžių ir nerimą keliančių žodžių taip pat pasakyti ir vilties žodžiai. Nežiūrint to, kad mokiniai juo pasipiktins ir išsisklaidys, jis su jais planuoja ateitį. Jis iš anksto atleidžia jiems silpnumą ir baimes, jis mato juose daugiau nei jie patys mato savyje. Vėl sugrįžta piemuo ir vėl prie jo susirenka avys. Piemuo avių nekaltina, kad jos yra žioplos ir bailios, jis vėl jas surenka ir augina šią jam mielą bandą. Labai dažnai avys kaltina viena kita, labai dažnai avys kritikuoja savo bandą, atskiria vieną ar kitą nuo jos, nes jos neatitinka bandos standarto, ne taip maitinasi, ne taip ilsisi, ne taip mekena ir šiaip elgiasi taip, kaip išmano. Kaip jau ir minėjau, ta Kristaus banda yra bažnyčia. Bažnyčioje svarbiausiu dalyku lieka jos ganytojas. Jei bandoje liktų dvi, trys avys, vis vien svarbiausias dalykas yra ganytojas. Matykime jį, klausykime jo, sekime ir garbinkime jį.